Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

tum totū. & posit erat codex ipse in eccla ut
qui uellet de fratrib; legere. Supueniens autē
quidā fr peregrin applicuit ad senē. & ut
uidit codicē illū concupiuit eū. & furat ev
exiuit atq; discessit. Senex autē n est secut
post eū ut ēprehendere illū. ut puta q intel
lexerat qd fecisse. Ille autē pgens in ciuitate
querebat cui uen der eū. Et cū uenis
set q uolebat eme re. cepit. xvi. solidos
pciū ipsius postulare. Ille ū uolens eū cōpa
rare dixit; da m primū ut ostendā eū. & sic t
pciū dabo. Et dedit ille cōdicē aduidendū.
Quē accipiens ille q emere cupiebat attulit
eū ad abbatē gelasiū. ut pbaret si bon ē. & co
dex. aut si tantū ualeret. Dixerat enī ei. & qn
titatem quā uenditor postulabat. Et dixit
senex. Eme illū quia bon ē. & uale pciū qd
dixit. Ille autē ueniens dixit uenditori aliter:
& n sicut audierat a sene dicens. Ecce osten
di illū abbati gelasio. dicebatq; m. quia ka
rus ē. & n uale quantū dixisti. Ille hoc audi
ens. dixit ei. Nichil aliud t dixit senex. Et resp;
Nichil. Tunc dic ei. Tā nolo uendere codicē
istū. Et compunct corde uenit ad senē pe